

Ова књига припада:

.....

Назив оригинала: STORIE PER I PICCOLI
Copyright © 2019 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze
Dami International, a brand of Giunti Publishing Group
www.giunti.it
Права за српско издање © 2019 Вулкан издаваштво

Издавач: Вулкан издаваштво, Београд
Суиздавач: Ружно паче, Нови Сад
За издавача: Мирослав Јосиповић, Ненад Атанасковић и Саша Петковић
Извршни уредник: Дубравка Тришић
Уредник: Бранка Јосиповић Кривокућа
Превод са италијанског језика: Светлана Бабовић
Лектура: Игор Станојевић
Коректура: Вулкан издаваштво
Приредила: Анализа Леј
Илустрације: Тони Вулф, Марко Кампанела, Мет Вулф
Дизајн: Ромина Ферари
Прелом: Анализа Леј
Штампа: Вулкан штампарија, Војводе Степе 643а, Београд
Тираж: 1.000 примерака
COBISS 274013452
ISBN 978-86-10-02527-9

ПРИЧЕ ЗА МАЛИШАНЕ

Пролеће је стигло!

Знате ли када се рађају младунци на фарми? Скоро сви долазе на свет у пролеће.

Тако је било и ове године!

Шталу у којој живи крава треба украсити розе машном: погледајте само како је лепо ово теленце које тек што се отелило!

Старо је само неколико сати, али већ зна да каже: „муу“ и да пије млеко.

Ма ко то вири кроз прозор штале? То је коза Зока. Она овог пролећа нема своје младунце да се о њима брине.

Како је само тужна!
Колико јој се само
свиђају младунци
других животиња!
Чак је и ждребе већ
научило да дозове маму.
„Њиии! Њиии!“, њишти
сасвим тихо и покушава
да се подигне на нежне ножице.

Само храбро, ждребенце наше мало, видећеш да ћеш
ускоро успети!

„Какво лепо ждребе, драга моја кобило!“, узвикује Зока.
А мама зечица? Погледајте колико је само она зечића
донела на свет! Како ли ће се бринути о свима њима?

И код маме коке има великих новости: пилићи су се излегли чак из шест јаја, а има их још! „Пију! Пију! Пију!“, пијучу пилићи док ходају по сену. Тата петао их задовољно посматра. „Сада се одмори“, каже својој жени. „Ускоро морамо да нађемо некога ко ће нам помоћи са свим овим пилићима...“

И крај језера има свакаквих новости: пет жутих пачића већ иде у реду за мамом на своје прво купање.

Коза Зока их чежњиво гледа: замишља да и она има толико јарића који трчкарају око ње! Фарма одзвања гласићима тек рођених животиња.

„Грок! Грок!“, грокћу прасићи док се свађају око тога ко ће заузети место најближе мами.

„Беее! Беее!“, блеји јагњешце у тору.

„Га! Га! Га!“, гачу гушчићи.

И са сваким новим младунцем, још једна мама је срећна, поносна, и помало уморна...

На срећу, животиње на фарми су сјајни пријатељи и одмах проналазе решење којим су сви задовољни: управо ће се коза Зока бринути о малишанима када маме буду превише уморне. Биће довољна једна приколица да сви младунци стану у њу и сјајно се забаве!

„Још само ове године овако...“, уздише коза Зока.

„Следећег пролећа ћу и ја имати своје малишане!“

Базен

Даброви су вредно радили читавог пролећа: изглодали су на стотине брезових трупаца и сада их довлаче до реке. Веома су марљиви и пуни елана! Шта ли су смислили? Да направе нову јазбину? Или да преусмере ток реке? Не... заправо желе да изненаде своје пријатеље, јер је лето већ почело! Али какво ће то бити изненађење? Ево га! То је један предиван базен! Пријатељи из шуме су одушевљени: јазавац је направио мали чамац, док мрмот и пух испробавају једну нову и веома забавну игру.

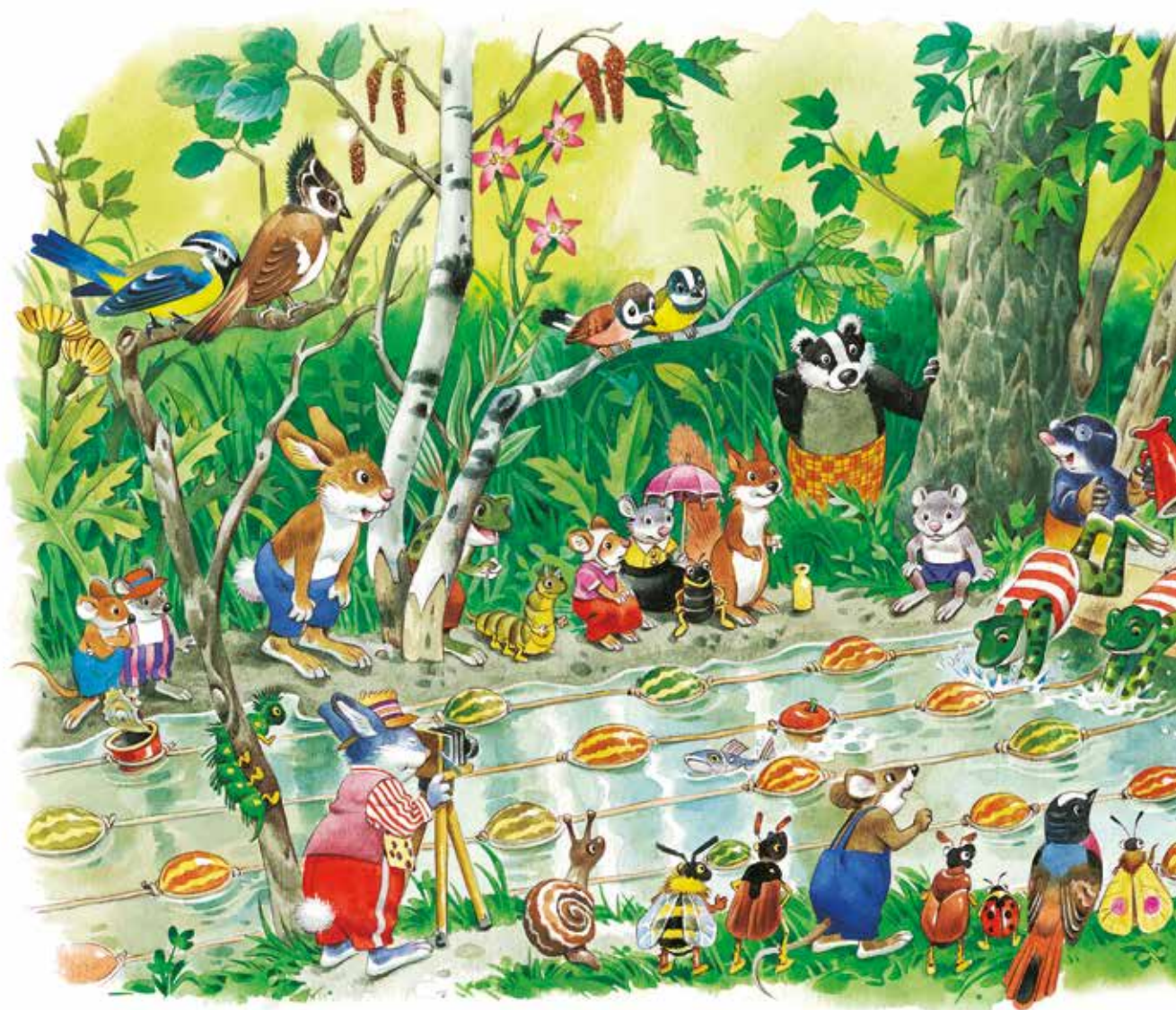

Неко плива, неко се сунча, неко једе сладолед, а неко скаче с трамбулине. Даброви су спасиоци на овом шумском базену: морају будно да пазе, јер не знају сви да пливају тако добро као жабице!

А када већ причамо о жабама, изненађењима ту није крај...

Даброви су мислили и на жабе, па су направили један предиван базен за такмичење у пливању. Двоструко изненађење! Жапце и жабе не треба молити, одмах навлаче костиме за купање с белим и црвеним пругама и спремају се за трку. Ускоро ћемо сазнати ко је најбржи!

Припрема, позор, сад! Жабе скачу у воду, а свуда унаоколо настаје права збрка: кртица мегафоном бодритакмичаре, сиви зека прави слике својим фото-апаратом, а публика навија. У води је рибица, која је судија: мора да води рачуна о томе да сви поштују правила, али и да пази да је не потопе!

На крају трке дошао је и јеж сладолеџија и донео лепу ужиницу за публику и такмичаре... да ли ће бити сладоледа од алги и за судију? Сви уживају на базену који су направили даброви. Какво предивно лето!

Кртица њушкало

На фарми се свако на свој начин спрема за зиму: кока пуни своје легло у кокошињацу меком сламом, да би снела јаја на топлоту, магаренцету расте густа и оштра длака да би се боље заштитило од хладноће... а кртица Ђиђи, шта она ради? Као и све кртице, спрема се да утоне у зимски сан и копа тунел у којем ће спавати. Након што је дуго копала, Ђиђи је морала да удахне мало свежег ваздуха. Али као што то често бива, изашла је на погрешном месту...

Мама кока се веома уплашила и љутито закрештала: „Ово је мој кокошињац! Овде живе кокошке, петАО и пилићи! Сместа одлази одавде!“

„Јао, извините! Ево одмах ћу пробати да изађем овуда...“

„Где ли сам сада дошла?“, повика
кртица када је након неког
времена изашла на
површину.

„Шта радиш овде?“, пита
коњ и гледа је право у
очи. „Овде ја живим!

Да си одмах запушила ту рупу и нестала одавде!“

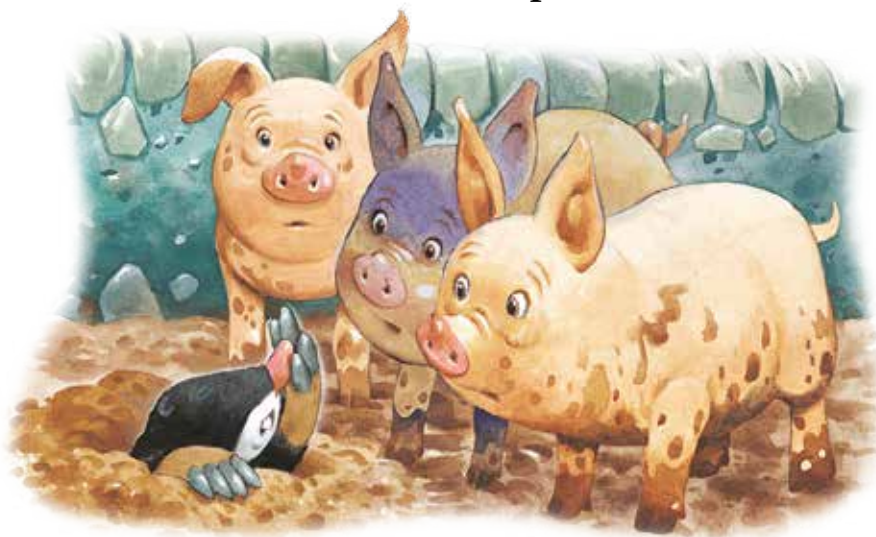
Сви знају да се с љутим коњем не треба расправљати.

Кртица се враћа у рупу и покушава још једном да изађе,
али...

„Како овде смрди! Ма где сам то сад завршила?“, пита се
Ђићи трљајући њушкицу. Три розе прасенцета зачуђено
је посматрају.

„Хао, како си?“, љубазно је питају.

А Ђићи бежи главом без обзира...

„Ах, овде је много боље!“, задовољно узвикује док се осврће око себе у башти. „Ммм, како је мекана и укусна ова шаргарепа!“

Али ево стиже фармер и не изгледа нимало срећно... боље да опет бежи! Ђиђи наставља да копа све до ивице баре.

„Кре-кре! Шта овде тражи кртица њушкало?“, крекећу жабе. „Одлази из нашег језерцета!“

„Много ми је жао, госпође жабе, извињавам се на сметњи! Овде је свакако превише влаге за мој укус!“

Ђиђи копа даље, и копа, и копа и... КРЦ!

Какав хаос! Због њеног тунела
обрушила се зечја кућица!

Биће боље да се
сместа удаљи.

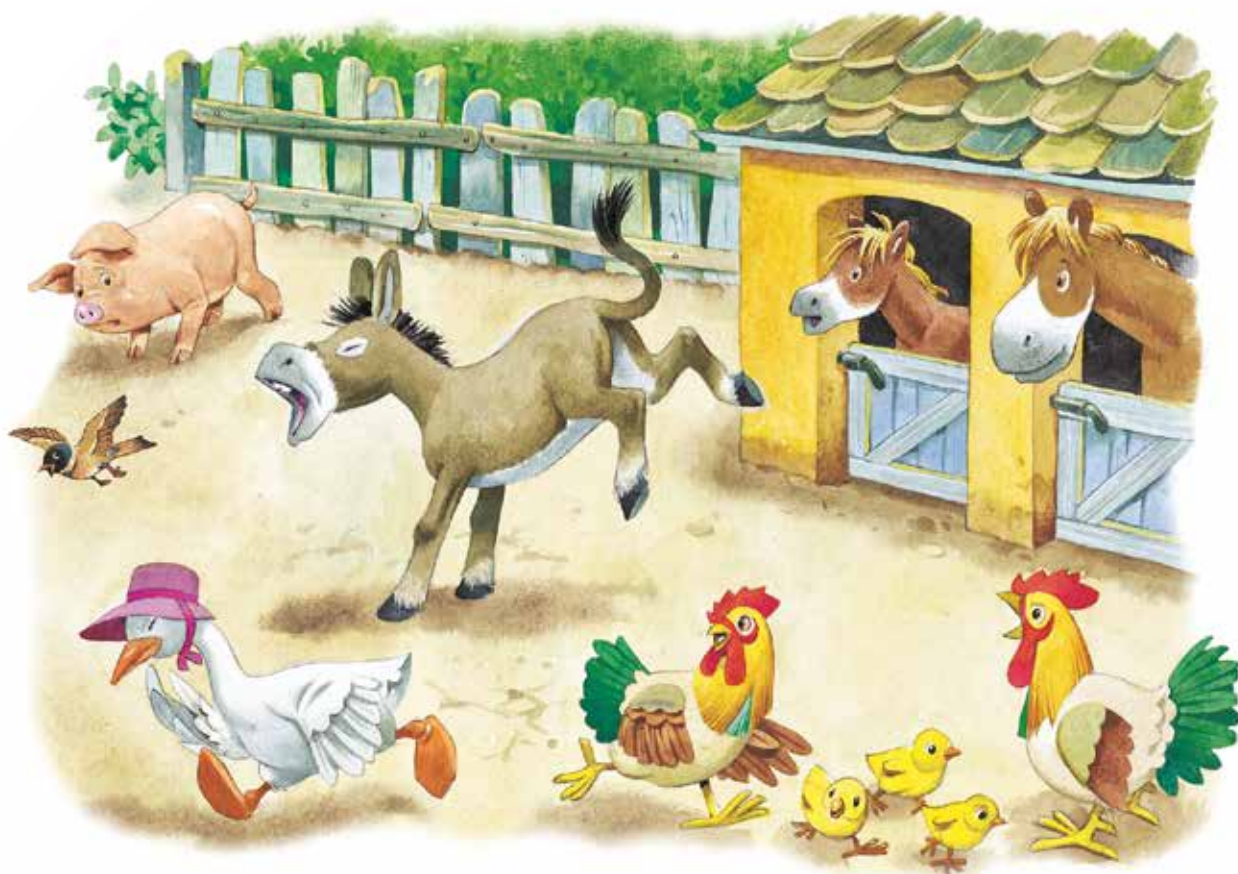
Из тунела у тунел, кртица Ђиђи стигла је до огромних ограђених поља око фарме. Најзад ће моћи да изађе а да никоме не смета! Израња на површину и осећа како јој на њушкицу пада нешто хладно...

„Да ли је то пахуља? Урааа, стигла је зима! Лаку ноћ свима!“, узвикује зевајући.

Тако је Ђиђи најзад отишла на спавање и на фарми је поново завладао мир. Све до следећег пролећа!

Тврдоглавко

Сви знају да коњи сматрају магарца глупавим и досадним рођаком, али на фарми се и све друге животиње жале на магаре Тврдоглавка. Када је лоше расположен, само њаче и рита се... јао оном ко му се нађе надохват копита!

„Докле више та галама!“, жали се кока.

„Од њега немамо нимало мира! А пре свега, плаши ми пилиће и све остале младунце!“

Једнога дана ни фармер више није могао да поднесе његову ларму. Зато је повео сиротог Тврдоглавка на врх брда, где је могао да њаче до миле воље а да никоме не смета. Тврдоглавко је испрва био срећан што може да њаче а да му нико због тога не звоца, али након неколико дана, уморан, осврнуо се око себе и помислио: „Оставили су ме самог! Можда су у праву: једино што знам да радим јесте да сметам!“

Сирото магаре размишљало је о свом понашању кад зачу како га неки гласић дозива. Била је то корњача Мира, која се попела чак дотле да га пронађе.

„Престао си да галамиш, је ли?“, рече Мира кроз осмех. „Да знаш да си прилично симпатичан када не вичеш!“

„Знам, али њакање ми је у природи, а ако се не ритам, успавају ми се ноге!“, одговара магаре.

„Знаш, ја мислим да је природа, када те је створила таквог, за то имала добре разлоге!“, тешила га је корњача.

Те вечери, док је усамљен гледао у звезде,
Тврдоглавко осети неки необичан
мирис...

„Дим!“, помисли начуљивши уши и
раширивши ноздрве. „Дим са фарме!“

Вукао је и гурао греду на брдском тору, где га је фармер
ноћу закључавао, док је није срушио, а онда се сјурио низ
брежуљак, њачући из све снаге.

Читава фарма се истог трена пробудила, таман на време
да побегну на безбедно и угасе пожар који је кренуо из
амбара. Када је опасност прошла, док се у ваздуху још
осећао мирис изгорелог дрвета, читава
поворка животиња отишла је да захвали
магаренцету.

„Од сада па надаље, можеш да њачеш
до миле воље!“, рече му гусан.

